

Ліна Костенко. Крилаті вислови

1. Я не люблю нещасних. Я щаслива. Моя свобода завжди при мені...

2. Не забувайте мріяти щодня.
Не забувайте усміхатись горю.
Усміхнені вуста — це та броня,
Яку не зломить навіть ваша доля.

3. Самотнім добре: жодної розлуки.

4. А треба жити. Якось треба жити.
Це зветься досвід, витримка і гарт.
І наперед не треба ворожити
І за минулим плакати не варт.

5. Поразка - це наука. Ніяка перемога так не вчить

6. І не боюсь донощика в трактирі, бо все кажу у вічі королю!

7. Нам треба жити кожним днем.
Не ждять омріяної дати.
Горить сьогоднішнім вогнем.
Бо завтра може не настати.

8. Любов - це насамперед відповідальність, а потім уже насолода, радість

9. А спомин — це таке щось неповторне,
таке щось невимовне і сумне,
що коли він крилом своїм огорне,
то це уже ніколи не мине.

10. Все менше рук, що вміють сіяць хліб, все більше рук, що тягнуть все у пельку.

11. Все наше життя - це чекання найгіршого і надія на краще

12. Історії ж бо пишуть на столі. Ми ж пишем кров'ю на своїй

13. З душі у душу - найкоротша відстань.
Чому ж так часто транспорту нема?

14. усе моє, все зветься – Україна.
Така краса, висока і нетлінна,
що хоч спинись і з Богом говори.

15. чи біля тебе душу відморожу
чи біля тебе полум'ям згорю

16. Марудна справа — жити без баталій.
Людина від спокійного життя
жиріє серцем і втрачає талію.

17. З душі у душу - найкоротша відстань.
Чому ж так часто транспорту нема?

18. В житті одна помилка не біда,
Біда, коли усе життя помилка.

19. Ми воїни. Не ледарі. Не лежні.
І наше діло праведне й святе.
Бо хто за що, а ми за незалежність.
Отож нам так і важко через те.

20. На цій землі головне – набутися разом.

21. Не допускай такої мислі,
що Бог покаже нам неласку.
Життя людського строки стислі.
Немає часу на поразку.

22. І не змінє совість на харчі, –
душа його у Бога на плечі.

23. Життя як вірш без пунктуації, а смерть поставить крапку і тире.

24. Де є любов — там темряви нема,
Де сходить сонце — ніч уже безсила.
Світись в мені, любове яснокрила,
Щоб в серці не селилася зима.

25. Усі усіх не люблять, так завжди,
Така для нас настала вже епоха...
Усі усіх не люблять - півбіді!
Всі брешуть, що всіх люблять - катастрофа!

26. Кохай, бо час тебе не жде,
він забирає твої дні і ночі!
Кохай до поки тіло спрагле й молоде,
бо встарості кохать лише очі!

27. Щасливий той, хто зрозуміть зуміє,
що лиш любов - продовження життя.

28. Дрібні людці, гієни стервоїдні,
які Ви ласі на чужу біду!

